

5. Dec. 1973

FAKTA

Dato:

5. Dec. 1973

Sidetæl:

Notes 73-74 bd 6 s. 25-32

Paris 5-12-73.

Der er sket noget med mig inden for de sidste måneder, dette at jeg stiller spørgsmålet: er jeg færdig med Paris. Med dette mener jeg ikke byen Paris, den bliver man aldrig færdig med, men den tid værelse jeg efter hinanden er kommet til at leve her.

Denne, isolation, der jo forstærkes ved Bodil hyppige besøg i Danmark, føler jeg ikke længere smøtbringende, som den var en overgang, men nu nær-

-most an pluge.

7. Sin tid havde jeg jo håbet på at det ikke ville være muligt at få kontakt med andre kunstnere, ikke at det tage i betragtning med alle de samme indryk som der hører med, men de kontakt med mig, men kun med - velisle fremkom med.

Således er det altså ikke. Årsagerne er mange, for det første min usikkerhed i det første spanske spørgsmål, for det andet min dominerende uvidelse og derfor følgende -sikkerhed og endelig for det tredje og endelig for det fjerde og min selvbetragtning -hed jo fuldt ud med siden jeg holdt op med

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

at drinke.
Det kunne altså man være
hvad det lille hvis jeg
havde mulighed for at
vise mine arbejder på et
fransk galleri eller andet sted
i udlandet, så ville det
egentlig være mig ret høj-
tydligt med de rent per-
sonlige kriterier, så ville
det at jeg kunne vise
mine arbejder andre steder
end i Danmark, og så den
indirekte konstakt ville
være mig nok.
Ja, tror ikke dette problem
alene berører i Saccis
eller akceptationsønsket,
men lige så meget i
en frekvent 145 fremmede

over ikke at tale til nogen.
Forer man at se helt
nøjagtigt på situationen
så er kendsgerningen den at
jeg har udsøgt min mulighed
i Danmark (og for det vis
det kunne udvise dem
hvis jeg ønskede) på den at
publikum i Danmark
(stort eller lille spiller ingen
rolle - det er der)
Hvorfor er jeg ikke så glad
med det? Hvad er grunden
til at jeg så gerne vil ud-
-stille i udlandet?
År ser jeg det danske
kunstpublikum for at
være mindre kvalificeret
end det internationale?
Både ja og nej - Danmark
er et lille land hvor alle

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kan der hinanden, hvor for
man er for din is, lokalt
in taksægt, hvilket isen
med forer at vel indsmør-
ret kunstsyn, hverimod
det internationale kunst-
publikum alene i kraft
af sin størrelse har et
videre, mere rummeligt
kunstsyn. Med et sådant
stort publikum er chancen
me for at finde indtætte
for netop det is at rejse
med end hjem me i det
lokale Danmark.
Jø du er jo af erfaring,
du men ikke først
hvad det var is at be-
de med for sigte man at
gøre mig til et special-
- tilfælde - "lige barnet" - "den
mindre Mark" ~~"stort"~~ "Amar-
-kisten" o. s. v. - men gød
ikke beskæftige sig med
hvad is havde du det
til så langt fra dansk kunsts
område, så gøre man mig
til ganske tilvoren i dansk
kunst.
Det var jo en af de væsent-
-lige grunde til at is
søgte veje fra Danmark
og du den vis man til
er is lid havde plæcel
mig i.
Der for var det selvfølgelig
mit store ønske at kunne
konstatere det internationale
forum - men det kunne
is altså ikke.
Alt dette bevirker at is

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

min befjelder mig i en u-
-tilfredsstillende situation.
Ja kun selv fulgt det
-sul leve på hulet og
langsomt ridne og her-
-nede, alle kendsgerninger
duler i mod at dette hule
nogen smide ind i en
-fyldelse.
Der står der for reelt kun
to min by huler i bane for
mig: duge hjem og indrette
det danske kunstliv til
sidste Wood's drøbe (Hvad sagt
forsyge at blive en stor
mand i dansk kunst) -
at bliver her, eller et an-
-det sted uden for Danmark,
og af finde mig med
forholdene som de er.
Mogel, som i det store rummet
er her, du er i med den frem-
-ste min by hule, først og frem-
-mest fordi det ville være
frivilligt at placere sig i
brisen, og dernæst fordi man
sandsynligvis resten af sine
dage vil leve med fremman-
-delser af at selv på en
afskæret sig selv om denne
Chance (selv om denne
er helt iltensvækket).
Den anden min by hule ligger
det straks meget yngre
med, og det min by hule frem-
-over at leve og arbejde
herude alene med og for
det publikum på her i
Danmark? Trives det

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Så er det dog et publi-
-kum, bedre end slet
intet.
Der er en helt tredje, men
den med i umiddelbar lysning
der ikke fjerner problemerne
og det ville være at befri
sig for hvide - et hvert
hvidt om at det magt-
-sindelig vil lykkes at til-
del internationale publikum
i hele, at kom me dertil
hvor man vil, og er
fløjende lige glad.
Jeg kendte ikke me komik-
-ken som kom for til
den me be frielse.
Hver gang jeg citere at
Kunstlitteratur, hver gang
jeg besøger en udstilling

min og plager det ~~meget~~ at
det, ikke er mig, der står
om helt ikke min arbejder
der kommer på arbejde - det
komme det på lige så godt
vordt hvis det var kvali-
-teten det drejede sig om,
i den retning har jeg
ingen kommentarer.
Hvis - det nu var mig
hvad ville det si i reu-
-litionen andre?
Jeg ville have en ~~bestemt~~
bevidsthed om fejle af
at jeg eksisterede som
kunstner på et andet
plan end det hjemlige.
Man ville den me bevidst-
-hed løse mine kunstner-
-riske problemer, ville jeg

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

af den grund kunne tænke
mere klart og sikkert, med
mere formel?
Måske vilde det at jeg
falte mig uacceptabel som
künstler af et større publi-
-kum end det danske
give mig en vis sikker
følelse, men jeg tvivler
på det ville gøre det
mest positivt (måske
snare negativt) i min kunst-
-neriske konformation.
Det tror i realiteten ikke
være af rent kunstneriske
årsager jeg ønsker at kun-
-ne henvende mig til et
større publikum, men ude-
-lukkende fordi jeg søger
akceptation - de kræfter som
ude fra - forlids mig en
min uvissheds ved andre,
via om verden.
Men ikke dette er lands-
-gæmning?
Hele livet især når jeg
ser, og ofte føler, andre vil
at hjælpe mine problemer
men vil jeg ikke henvende
mig til en eller flere personer
(selv om jeg jo gerne vil at
andre ser på mig at jeg ikke
internationale udstillinger min-
-lig heder) men til den store
anonyme masse bekvem
der internationale kunst-
-publikum for at ~~det~~
det skal give mig den
sikkerhed jeg så lidt
sikkerhed. Der er især ikke
tale om at jeg selv skal

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

forsøge at befri mig for
min usikkerhed, men at
vandre skal hjælpe mig
af med den opfattede
at min her jeg er helt
liv tænkt og arbejdet så
meget og måske "man" kan
er det mindste "man" kan
gøre for mig, er at akcep-
tere mig som den store
kunstner som jeg er fore-
stillet mig i virkelighe-
den er.
Hele dette påståede indblik
i hørlige arbejde har jeg
altså ikke kunnet gøre
for at blive bedømt
- beundret - et sted? Vel ikke

ude tilkænde, men jeg synes
at være i min gode ret-
tighed at forvente en betydn-
ings.
Det er jo indlysende helt
problemet ligger her - jeg
kan ikke være ligeglad
med at jeg interaktionalt
er et mål som kunstner-
iske eksistens, jeg kan ikke
være tilfreds med det faktiske
danske publikum, jeg kan
ikke opgive håbet om suc-
ces når det eneste jeg
i virkeligheden stræber efter
er at blive
bedømt.
Hvad for den er det jeg
forestiller mig at skulle be-
dømmes for? Skal jeg be-

- Lyoneses fordi Jø har levet
et liv i frihed hvor Jø
har kunnet gøre hvad
der passede mig - gøre hvad
hvide lyst til?
Men ikke det Jø ønsker
at bekymres for helt
an kelt & den? Vandspejling
at Jø er mig?
Mit øje som jo efter
min opførelse er noget
ganske usædvanligt skal
elskes, beundres, bekymres
bliver det ikke det så
for Jø naturligt at Jø
har spillet Jullit.
Og ser fulgt af Jø Jø spalt
- det Jullit ved at leve i
den indbildning at mit
øje skulle være impression-

- for end andre øger - især
øger er impressioner.
Mit øje har altid stillet
verov det b) Jø i selve
øjets natur, derfor bør
man det fra sit øje.

Paris 6-12-73.

En eller anden har
en gang sagt at mennesket
har ikke noget imod at
lide i stilhed hvis blot
der er nogen som ved
han gør det.
Således har Jø heller ikke
noget imod at være alene
hvis der er nogen der
ved at Jø er det, lige-
som det ville passe mig